

Kunsten knalder på Charlottenborg

Den lovliggjorte billedporno har 50 års fødselsdag. Det fejres på Kunsthal Charlottenborg med et gruppeknald af en gruppeudstilling. De helt store sprøjteorgasmer bliver det dog næppe til.

KUNST

MATHIAS KRYGER

Art & Porn. Kunsthal Charlottenborg.
Til 12. jan. 2020

Hurrrraaaa! Billedpornoen som en frit flydende og en i al åbenhed distribuerbar del af den visuelle kultur fylder i år 50.

I en tid, hvor et *dick pic* blot er et lille iPhone-tap væk og er en fuldt integreret del af den erotiske bytteøkonomi på datingmarkedet, og hvor det er nemmere at gå på Pornhub end på Netflix, er det svært at forestille sig, at såkaldt pornografiske billeder engang var forbudt materiale. Helt indtil 1969. Det er en af den slags historier, som får fortiden til at virke ekstremt grotesk og nuttet på samme tid.

Kunsten får en del af æren for ophævelsen af dette forbud mod pornobilleder, som Danmarks var første land i verden til at løse op for. Og da netop idéerne om den frie ytring og om retten til at skabe de billeder, man vil i kunstens navn, er en stor del af kunstens selvforståelse, måtte den komme, denne udstilling, som udstiller dette potentielt svedige og lidt besværligt sammenklidrede samleje mellem kunst og porno.

Og her er den så, med 45 danske og internationale kunstnere: en tematisk udstilling af et kunstnerisk gruppeknald på Kunsthal Charlottenborg anno 2019, skabt i samarbejde med Aros, hvor en version af samme kunne ses hen over sommeren.

Forspillet i udstillingen er frækt og tæler med sapioseksuelt overskud til intellektet: Dobbelt op på Wilhelm Freddies surrealistiske værk 'Sex-Paralysappeal' fra 1936 og hans egen kopi af samme værk fra 1961, side om side. Det er værket med den bemalede gipsbuste fra 1890'erne, som forestiller en kvinde, hvor særligt angiveligheden af en pik, som går fra hendes øre ned langs kinden til munden, vækkede censurpolitets forargelse.

Det er et værk med en kompleks historie om overskridelse og ikonoklasme. Ikke nok med, at kunstneren malede en pik, han besudlede og sminkede også en hvid, *bürgerlich* 1800-tals gipsbuste og ændrede dermed et eksisterende kunstværk. Systemet beslaglagde derefter Freddies værk, og ikonoklasmen (og begæret efter den) var dermed dobbelt. Dejlig historie.

Kølig iscenesat

Herfra springer udstillingen til tiden lige omkring den frigjorte pornokunst med klassikere som feministiske Vallie Exports 'Tapp und Tastkino' fra 1968, Lene Adler Petersen og Bjørn Nørgaards 'Kneppemaskiner' og Marina Abramovic, som reder sit hår på Charlottenborg i 1975. Alt sammen og hele vejen igennem køligt iscenesat

HELT NATURLIG. Anna Uddenbergs værk 'Rich Rose' består af bl.a. syntetisk hår, akrylnegle, harpiks, fiberglas, nylonstrømper og hyggeligt stof. Foto: David Stjernholm

med små videobåse, som ved første øjekast fremstår meget lidt erotiske, men som med sin lidt labyrintiske struktur og knitrede mørklægningsgardiner også kan minde om den arkitektur, man kan finde i for eksempel kælderne på en berlinsk sexklub (... har jeg hørt). En måske mere fræk udstillingsarkitektur, end man lige skulle tro ...

Mindre frækt er det, at udstillingen meget sjældent lykkes med at få værkerne til at indgå i kopulerende relationer til hinanden. Sara Lucas' ellers anmasende betonfallos på bilvrag, 'Eros', står og flagrer lidt usikkert i rummet. Jeff Koons' selvportrætter med sin daværende partner, den italienske pornostjerne og politiker Ilona Staller, har masser af *big dick energy*, men også nærmest kastrerer sine naboer som Cindy Sherman's til sammenligning lidt kedelige værker af dukker i samlejeopstillinger.

Lysten siver også langsomt ud af mig, når udstillingen med pædagogisk og lidt sundhedsplejerskeagtig oplysningsiver tematisk inddeler kunsten i for eksempel

Som det gør sig gældende i soveværelset, er gruppeknaldet ofte sjovere i teorien end i virkelighedens verden

et afsnit om 'Feminisme 4.0', hvor kvindelige kunstneres værker nærmest er kastet ind i udstillingssalen. Her findes Maja Malou Lyses glinsende organlignende antinatur og pro-sex-strap-on-sexredskabs-skulptur 'Sex Is Not a Natural Act' sammen med Suzette Gemzoes lige så

smukke kollage lignende malerier, som spreder sig langt op ad væggen.

Og så er der et afsnit om 'Diversitet', som i denne sammenhæng er lig med bøsser, lesbiske og sorte. Det formidlingsgreb manifesterer ikke bare det heteroseksuelle pik og kusse-agtige og langt hen ad vejen hvide paradigme, som findes udstillingen igennem, men virker på denne anmelder - med al sandsynlighed modsat intentionen - en kende ekskluderende: Værsgo, her er et hjørne til jer, som ikke er som flertallet.

Og dermed understreges også det sværeste ved at ville gennemføre dette tematiske gruppeknald a la kunst og porno. En udstilling, som strækker sig langt ud over de 50 år på tidslinjen, og som i sit historiske udgangspunkt er både spændstig, fræk og potentielt forførende. Men som, jo mere vi nærmer os samtidens vigtige repræsentations- og identitetspolitiske spørgsmål, #MeToo og debat om censur på sociale medier, bliver til en slimet og glat klat, som det er svært at fastholde. Eller måske snarere er svær at give slip på og lade glide ud i alle hjørner og afkroge.

Selv om fortællingen udspændes mellem pornoen som en del af en økonomisk og mental undertrykkelsesmaskine som i William E. Jones video om homoporno i det postsovjetiske Østeuropa på den ene side og onani i kunstinstitutionen i Vika Kirchenbauers masturbationsguide som institutionskritik, hvor værket først er fuldbåret, når den besøgende får orgasme i udstillingen, så ankommer vi aldrig rigtigt til klimaks. Som det gør sig gældende i soveværelset, er gruppeknaldet ofte sjovere i teorien end i virkelighedens verden, hvor det godt kan være lidt noget rod.

Men o.k., cadeau trods alt til Kunsthal Charlottenborg og Aros for at forsøge og for at vise en lang række både frække, politisk prægnante og sine steder endda opstemmende værker. Sex er kommet for at blive. Det er kunsten også.

mathias.kryger@pol.dk

TIL SKOLER

Lad dine elever opleve verdens bedste pressefotografier.

Hverdage fra kl. 9-14.45.
Køb billet på
politikenbillet.dk/wpp2019

WORLD PRESS PHOTO

UDSTILLING 2019

27. SEPT-20. OKT POLITIKENS HUS

Læs mere, og køb billet på
politiken.dk/wpp2019